

Κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων, επισημάνθηκε η σύνδεση μεταξύ, αφενός, της επίτευξης των σκοπών της οδηγίας και, αφετέρου, των διαρθρωτικών αλλαγών που αποβλέπουν στην ελάττωση της χρήσης του άνθρακα ως καυσίμου στους τομείς της ενέργειας και των τοπικών υπηρεσιών κοινής ωφελείας. Εντούτοις, κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων δεν αναλύθηκε διεξοδικώς το ζήτημα αν η εκπλήρωση των εν λόγω δεσμεύσεων αναμένεται να επηρεάσει αισθητά την εκ μέρους του κράτους μέλους επιλογή μεταξύ των διαφορετικών πηγών ενέργειας καθώς και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού. Τούτο έχει αποφασιστική σημασία, διότι αν επιβεβαιωθεί ότι η επίδραση είναι αισθητή, τούτο θα έχει ως συνέπεια ότι ο νομοθέτης της Ένωσης όφειλε να έχει στηριχθεί σε άλλη νομική βάση για την έκδοση της προσβαλλόμενης οδηγίας, ήτοι στο άρθρο 192, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και όχι στο άρθρο 192, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

4. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ).

Τα καθών θεσμικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη το σημαντικό κοινωνικό και οικονομικό κόστος το οποίο θα προκαλέσει στην Πολωνία η εκπλήρωση των δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών ορισμένων ρύπων με προοπτική από το έτος 2030. Ως αποτέλεσμα αυτού, η εκπλήρωση των δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής μπορεί να επιφέρει αρνητικές, επιβλαβείς κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες. Οι δαπάνες για την εκπλήρωση των δεσμεύσεων αυτών ενδέχεται να είναι δυσανάλογες προς τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Ο καθορισμός στην οδηγία τόσο υψηλών εθνικών δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής δεν ήταν προδήλως αναγκαίος για την επίτευξη των επιδιωκόμενων από την εν λόγω οδηγία σκοπών.

5. Παραβίαση της αρχής της ισότητας μεταξύ των κρατών μελών (άρθρο 4, παράγραφος 2 ΣΕΕ) και της αρχής της ισόρροπης ανάπτυξης (άρθρο 191, παράγραφος 3, τέταρτη περίπτωση, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου).

Οι επιβαλλόμενες στα επιμέρους κράτη μέλη δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών κατά την περίοδο από το έτος 2030 δεν λαμβάνουν υπόψη τη διαφορετική οικονομική κατάσταση και τις τεχνολογικές και κοινωνικές συνθήκες των κρατών μελών, περιλαμβανομένων των επενδυτικών αναγκών διαφόρων περιφερειών της Ένωσης. Κατά τον καθορισμό των δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών εφαρμόστηκε ενιαία μέθοδος, ανεξάρτητα από τη διαφορετική οικονομική και κοινωνική κατάσταση των επιμέρους κρατών μελών.

Εκτός αυτού, στο μέτρο που καθόρισαν εθνικές δεσμεύσεις των επιμέρους κρατών μελών για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής, τα καθών εθνικά όργανα πιθανόν δεν έλαβαν δεόντως υπόψη τη διασυνοριακή εισροή σημαντικών ποσοτήτων ρύπων σε ορισμένα κράτη μέλη από περιοχές οι οποίες γειτνιάζουν άμεσα με την Ένωση, πράγμα το οποίο ενδέχεται να έχει ως συνέπεια την άνιση μεταχείριση των κρατών μελών που συνορεύουν με τρίτες χώρες σε σχέση με κράτη μέλη τα οποία δεν επηρεάζονται από το πρόβλημα της εισροής ρύπων εκτός της Ένωσης.

(¹) EE L 344, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Μαρτίου 2017 η Ευρωπαϊκή Ένωση, διά του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 10 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-577/14, Gascogne Sack Deutschland και Gascogne κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Ένωση, διά του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και Á. M. Almendros Manzano)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείο 1 του διατακτικού της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης·
- να απορρίψει ως αβάσιμο το πρωτοδικώς υποβληθέν αίτημα της Gascogne Sack Deutschland και της Gascogne περί επιδικάσεως ποσού 187 571 ευρώ για τη ζημία την οποία προβάλλουν ότι υπέστησαν λόγω των πρόσθετων ποσών που υποχρεώθηκαν να καταβάλουν για τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως, πέραν ενός ευλόγου χρονικού διαστήματος·

— να καταδικάσει τις Gascogne Sack Deutschland και Gascogne στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους.

Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας της αιτιώδους συνάφειας, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι η υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης απετέλεσε τη γενεσιουργό αιτία της προβαλλόμενης ζημίας η οποία συνίσταται στην καταβολή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως, ενώ, κατά πάγια νομολογία, η ελεύθερη επιλογή μιας επιχειρήσεως να μην καταβάλει το πρόστιμο κατά την ενώπιον του δικαστή της Ένωσης διαδικασία αποτελεί τη γενεσιουργό αιτία της καταβολής των εξόδων αυτών.

Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας της ζημίας, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε να εφαρμόσει στην προβαλλόμενη υλική ζημία, η οποία άπτεται της καταβολής εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως, την ίδια προϋπόθεση με εκείνη που έθεσε όσον αφορά την προβαλλόμενη υλική ζημία, η οποία άπτεται της καταβολής τόκων επί του ποσού του προστίμου, ήτοι ότι οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως όφειλαν να αποδείξουν ότι η οικονομική επιβάρυνση που προκύπτει από την εν λόγω καταβολή τόκων ήταν σημαντικότερη από το πλεονέκτημα που άντλησαν από τη μη καταβολή του προστίμου.

Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά τον προσδιορισμό της περιόδου επελεύσεως της προβαλλόμενης υλικής ζημίας, καθώς και από έλλειψη αιτιολογίας, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς διευκρινίσεις, ότι η περίοδος επελεύσεως της προβαλλόμενης υλικής ζημίας, η οποία συνίσταται στην καταβολή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως, μπορεί να διαφέρει από την περίοδο κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι υπήρχε παράνομη συμπεριφορά η οποία φέρεται ότι προκάλεσε την εν λόγω ζημία.

Αναίρεση που άσκησαν στις 22 Μαρτίου 2017 οι Gascogne Sack Deutschland GmbH και Gascogne S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 10 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-577/14, Gascogne Sack Deutschland και Gascogne κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-146/17 P)

(2017/C 151/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne S.A. (εκπρόσωποι: F. Puel και E. Durand, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Ένωση, διά του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κοινοποιηθείσα μέσω της εφαρμογής e-Curia στους εκπροσώπους των αναιρεσειουσών στις 16 Ιανουαρίου 2017, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, μολονότι αναγνώρισε την υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2011, Groupe Gascogne κατά Επιτροπής (T-72/06) και Sachsa Verpackung κατά Επιτροπής (T-79/06) και την ύπαρξη υλικής και μη υλικής ζημίας που υπέστησαν οι αναιρεσείουσες λόγω υπερβάσεως της εύλογης διάρκειας της δίκης, καταδίκασε την Ένωση σε μη προσήκουσα και μη πλήρη αποζημίωση για τις εν λόγω ζημίες·
- να αποφανθεί οριστικώς, δυνάμει της πλήρους δικαιοδοσίας του, επί των οικονομικών αντισταθμίσεων για την υλική και τη μη υλική ζημία που υπέστησαν οι αναιρεσείουσες, σύμφωνα με τα αιτήματα που υπέβαλαν οι αναιρεσείουσες·
- να καταδικάσει την αναιρεσιβαλλόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς τους,

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Gascogne υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, αρνούμενο να χορηγήσει αποζημίωση για την υλική ζημία την οποία υπέστη για περίοδο προγενέστερη της 30ης Μαΐου 2011, με την αιτιολογία ότι δεν μπορούσε να αποφανθεί πέραν των αιτηθέντων (*ultra petita*), υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της αρχής αυτής.